

хаха

РЕШЕНИЕ
№ 101

град Велико Търново, 11.03.2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - град Велико Търново, VIII - ми състав, в съдебно заседание на двадесет и седми февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диана Костова

при участието на секретаря П.И. разгледа докладваното от съдия Костова административно дело № 45/2014 г. по описа на съда, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д.Г.Н. *** против Решение от 1.11.2013г. на Кмета на Община В.Търново, с което е постановен отказ за предоставяне на обществена информация по нейно Заявление с рег.№ 94-ДД-1893/28.8.2013г. и уточнение с вх.№ 94-ДД-2259/7.10.2013г.

Жалбоподателката излага съображения за незаконосъобразност на решението, счита, че е неоснователен доводът на кмета на общината, че исканата информация не представлява обществена информация по ЗДОИ и че в чл.131, ал.1 от ЗУТ са изчерпателно изброени лицата, които имат достъп до подобна информация. Обстоятелството, че ЗУТ в чл. 149 и сл. съдържа разпоредби, които въвеждат задължение за органите да уведомяват по собствена инициатива заинтересованите лица за издадени разрешения за строеж и одобрени инвестиционни проекти, по никакъв начин не изключва приложението на ЗДОИ. Разпоредбата на чл.131 от ЗУТ е неприложима тъй като същата касае друг аспект на правото на информация. Исканата информация е обществена и ще даде възможност на жалбоподателката да си състави мнение за дейността на общината и другите задължени по закона субекти, свързани с процедурата по одобряване на реконструкцията и преустройството на жилищна сграда, която е част от групов паметник на културата. По отношение на твърдението, че исканата информация съдържа лични данни на трети лица, които са изразили изрично несъгласие за разкриването ѝ, намира, че по отношение трите имена на собствениците на недвижимия имот се съдържат и данни в Агенция по вписванията, а при заявено изрично несъгласие Кметът следва да представи информацията

съобразно изискванията на чл. 31, ал.4 от ЗДОИ или по обем и начин, който не засяга третото лице. Освен това административният орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 31, ал.5 от ЗДОИ, че в случая е налице преобладаващ обществен интерес, чийто легално определение се съдържа в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ. Твърдението, че исканите документи не представляват носители на обществена информация не почива на утвърдената съдебна практика, че дали се иска конкретния материален носител на информация или се иска описателно самата информация е ирелевантно за нейната дължимост. Освен това Кметът не е мотивирал отказа си за всяко едно от исканията, формулирани в заявлението, което е самостоятелно съществено нарушение на административно производствените правила. Информацията не попада в обхвата на ограниченията на правото на достъп до информация по ЗДОИ и следва да ѝ бъде предоставена. Жалбоподателката моли да бъде отменено решението на кмета на общината и да бъде задължен ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – Кмет на община Велико Търново, редовно призован, се представлява от юк В. и оспорва жалбата. Излага аргументи за недопустимост и неоснователност на подадената жалба. Поддържа становището, че исканата информация не представлява обществена такава, съществува самостоятелен особен ред за предоставянето на исканите сведения по реда на ЗУТ, дори да е обществена такава при несъгласие от страна на третото лице, не е доказано наличието на преобладаващ обществен интерес. Представя подробно писмена защита с цитирана практика на ВАС. Претендира разноски.

Заинтересованите страни С.Т., Б. и Ф.Т. редовно призовани се явяват и заемат становище за основателност на жалбата.

Съдът след като прецени приложените по делото, становищата на страните по делото поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Със Заявление с рег.№ 94-ДД-1893/28.8.2013г. и уточнение с вх.№ 94-ДД-2259/7.10.2013г. до кмета на община Велико Търново на основание Закон за достъп до обществена информация жалбоподателката и заинтересованите страни са поискали предоставяне на наличната информация относно проект за реконструкция и преустройство на жилищна сграда, част от групов паметник на културата, находящ се в гр.В.Търново, ул."Евгения Кисимова" №5, извършван от И. А., както и на хартиен носител следните документи: 1.виза за проучване и проектиране 2. разрешение за строеж (съответно преустройство) 3.одобрен архитектурен проект (в част архитектурна и конструктивна) 4. документ, удостоверяващ одобрение на НИНКН. В заявлението е посочено, че желаят да получат копия на хартиен носител.

С Решение от 1.11.2013г. на Кмета на Община В.Търново на основание чл. 28, ал. 2 и чл. 8, т.1 от ЗДОИ е постановен отказ за предоставяне на обществена информация по нейно Заявление с рег.№ 94-ДД-1893/28.8.2013г. и уточнение с вх.№ 94-ДД-2259/7.10.2013г. Решението е подписано от С.Д. на основание Заповед № РД 22-1773/31.10.2013г. и е съобщено на жалбоподателката на 12.11.2013г., видно от известие за доставяне на лист 14 по делото. С жалба вх.№ 94-ДД-3028/19.12.2013 г. чрез кмета на

община Велико Търново, Д.Н. е оспорила решението пред Административен съд – Велико Търново.

С оспореното решение Кметът на община Велико Търново е отказал достъп до исканата обществена информация по всичките пунктове от заявлението, като се е мотивирал с това, че исканите документи са част от административни преписки по одобрение на съответните строителни книжа за недвижими имоти, частна собственост, представляващи УПИ по плана на град Велико Търново. Същите са част от преписки по издаване на съответни административни актове по реда на ЗУТ, инициирани от собственика на недвижимия имот, в който е извършван строеж "Реконструкция и преустройство на тавански етаж в жилищна сграда". Исканите документи не представляват обществена информация по смисъла на ЗДОИ, а документи във връзка с административното обслужване на граждани и юридически лица, която по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ е изключена от приложното поле на ЗДОИ. Доколкото се касае за информация по одобряване на съответни строителни книжа, приложима е разпоредбата на чл.149 от ЗУТ или само заинтересованите по смисъла на чл.131 от ЗУТ лица имат достъп до тази информация. Тъй като жалбоподателката не е заинтересовано по смисъла на чл.131 от ЗУТ лице, тя няма право на достъп до исканата информация. Освен това административният орган е приел, че исканата информация е свързана с вещни права и съдържа лични данни на трети лица, които са депозирали изричното си несъгласие за разкриване на тази информация, поради което на основание чл. 2, ал.4 от ЗДОИ, този закон е неприложим към настоящия казус. И на трето място, на основание чл. 4, ал.1, предл. Второ от ЗДОИ заявените документи, не представляват носители на обществена информация, поради което искането за предоставяне на такава се явява неоснователно.

При така описаната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, подадена е от лице с активна процесуална легитимация, чийто интерес, като заявител на искането за достъп е засегнат от оспорения отказ. Атакува се акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред по смисъла на чл. 40, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, и оспорването е извършено в предвидения от закона срок, с оглед разпоредбата на 140 от АПК, доколкото в самия акт не е посочено в какъв срок и пред кой орган, същият подлежи на оспорване, поради което жалбата се явява допустима.

Разгледана по същество се явява основателна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закон за достъп до обществена информация. Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти –чл.2, ал.1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал.1 и ал.2 от закона. Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Кметът на община Велико Търново е териториален орган на изпълнителната

власт по смисъла на чл.19,ал.3,т.2 от Закона за администрацията, поради което е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ. Процедурата за предоставяне на достъп до обществена информация е уредена в Глава трета от ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл. 24 и следващите от закона, достъпът се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. Административният орган, до който е адресирано искането, е длъжен да се произнесе с мотивирано решение в 14-дневен срок от заявлението, с което да предостави или да откаже предоставянето на достъп до исканата обществена информация и да уведоми писмено заявителя за своето решение съгласно чл.28 от ЗДОИ. Оспорваното решение е подробно мотивирано, поради което е постановено в съответствие с административно производствените правила. Решението на кмета на община Велико Търново, с което е отказан достъп до информацията, поискана с горесцитираното заявление обаче, е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби.

Подаденото заявление е съобразено със законовата разпоредба, регламентираща формата и начина за отправяне на искане за достъп до обществена информация, отговаря изцяло на изискванията и съдържа всички изискуеми реквизити, посочени в чл.25 от ЗДОИ – искането съдържа трите имена на заявителя, описание на исканата информация, предпочитаната форма на предоставяне на достъп до същата и адреса за кореспонденция със заявителя. Кметът на община Велико Търново е постановил акта си в срока по чл.28 от ЗДОИ. Не се споделя твърдението от страна на процесуалния представител на ответник жалба, че посоченото писмо за отказ за предоставяне на информация не представлява индивидуален административен акт, тъй като не представлява изричен отказ под формата на решение, постановено на някои от лимитативно изброените в чл. 37, ал.1 от ЗДОИ основания. Въпросът дали почива на някои от посочените основания, постановеният отказ е въпрос за неговата материална законосъобразност, а не въпрос дали същият покрива белезите на индивидуален административен акт, визирани като легално определение в нормата на чл. 21,ал.1 от АПК. Няма спор, че са касае за изрично волеизявление от страна на компетентния за това административен орган, с което се отказва предоставяне на заявената информация, поради което непосредствено се засягат права, свободи и законни интереси на заявителя. Освен това спорът дали исканата информация, представлява обществена такава е въпрос по същество, а не дали е постановен изричен отказ. Освен това страната сама преценява дали този отказ засяга нейни законово признати интереси на информираност, поради което жалбата да се явява допустима. При анализа на законовите разпоредби досежно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задължения субект по чл.3 от ЗДОИ дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл.28, ал.2 от ЗДОИ - изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ- въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. ЗДОИ не поставя издаването на решения за достъп до обществена информация в компетентност на определени държавни органи, нито въвежда специална спрямо възложената им с други закони материална компетентност. Както предвижда чл.3, ал.1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България. От това следва, че всеки държавен орган може да вземе решение, свързано с достъп до

обществена информация, стига поисканата информация да се създава или съхранява от него. В този смисъл е решение № 6770 /17.05.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11143/2012 г., V о., поради което следва извода, че независимо, че въпросните документи, заявени от жалбоподателката са издадени от Главен архитект на Община Велико Търново, след като същите се съхраняват при ответника, последният се явява субект на задължението за предоставяне на обществена информация. Административнопроизводствените действия, които органът извършва по реда на АПК с цел постановяване на административен акт, представляват информация, която е свързана с основната дейност на задължения субект, и такъв вид информация дава възможност на гражданите да си създадат мнение за дейността на този задължен субект.

Исканата информация, предоставянето на която е отказано с обжалвания административен акт, е обществена такава по смисъла на чл.2 от ЗДОИ – касае се строителни книжа, свързани с изменението на облика на историческо селище Велико Търново, представляващо групов паметник на културата, който факт е служебно известен на съда. Страните не спорят, че жалбоподателката е жител ***, поради което бъдещото построяване, респ. преустройство на недвижими имоти включени в съответния ансамбъл, безспорно касае обществения живот на града, отразява се върху правната сфера на всеки, поради което съставлява обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. Отделно от това, доколкото одобряването на строителните книжа в конкретния случай е осъществено от органа на местната власт, от който се иска ДОИ, търсената информация дава възможност на гражданина, който я е поискал, да си състави и собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, което на следващо основание обосновава извода за характера на исканата от жалбоподателката информация. Неоснователни са доводите на административния орган за това, че информацията по издаване на съответните разрешения за строеж (одобряване на проекти, включително и от НИИКН), особено в случаите в които поискалия информацията не е заинтересовано лице по смисъла на чл.131 от ЗУТ, съставлява информация по предоставяне на административна услуга на граждани и юридически лица по чл. 8, ал 1, т.1 от ЗДОИ, поради което не подлежи на предоставяне по реда на същия закон. Одобряването на съответните строителни книжа съставлява издаване на административен акт, а не извършване на административна услуга. Обстоятелството, че по АПК оспорването на отказа за извършване на административна услуга е приравнено по начин, форма и последици на оспорването на административен акт, както и обстоятелството, че по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК издаването на документ в изпълнение на искането за административна услуга е приравнено на ИАА не означава, че тези две понятия – ИАА и административна услуга са приравнени и по смисъла на специалния спрямо АПК в частта му, съдържаща материално правни разпоредби, ЗДОИ. Одобряването на строителните книжа не е информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на граждани и юридически лица по смисъла на чл.8, ал.1, т.1 от ЗДОИ, още повече, че тази информация по твърдения и на двете страни не касае пряко жалбоподателката, доколкото не се спори, че същата не е заинтересовано лице по смисъла на ЗУТ. Ако същата беше такова лице, то жалбоподателката не би имала правото да се снабди с исканата от нея информация по ЗДОИ, тъй като същата в този случай има достъп до информацията при осъществяване на процесуалните си права на страна в съответното административно производство по издаване на разрешение за строеж по чл.149 от ЗУТ. Именно фактът, че жалбоподателката не е заинтересовано по смисъла на чл.131 от ЗУТ лице, обосновава

правото ѝ да иска достъп до информацията по одобряване на строителните книжа по ЗДОИ, а не по друг ред. В този смисъл настоящата инстанция не споделя доводите, че ЗУТ се явява специален закон по отношение на ЗДОИ, последният не е приложим, съгласно разпоредбата на чл. 2 от ЗДОИ, ако съществува специален ред, предвиден в друг закон за предоставяне на информация. Както се посочи по-горе такъв за нея не е предвиден в ЗУТ, доколкото същата не се явява заинтересовано лице. В този смисъл в Решение 11222/1.8.2013г. постановено по адм.д. 13617/2012г. ВАС е прието, че след като има качеството на заинтересовано лице по смисъла на чл.131 от ЗУТ жалбоподателят няма възможност да търси защита на правата си по реда на ЗДОИ, тъй като ЗУТ му дава право да участва в производството по издаване респ. оспорване на съответните административни актове.

По отношение фактът, че третото лице не е дало съгласие за предоставяне на информация, даже напротив противопоставило се е на нейното предоставяне настоящата инстанция намира, че отказът и на нова основание е незаконосъобразен. Административният орган следва да приложи разпоредбата на чл.31, ал. 1 и ал.2 от ЗДОИ, като поиска неговото съгласие, а в настоящия случай, след като то не бъде дадено - да предостави поисканата информация в обем и по начин, който не засяга третите лица. В този смисъл Решение № 704 от 16.01.2013 г. на ВАС по адм. д. № 9351/2012 г., V о., Решение № 9942 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. д. № 12244/2009 Разпоредбата на чл.37, а 1, т.2 от ЗДОИ изрично предвижда, че основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация. В случая настоящата инстанция намира, че следва ответникът да предостави частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен съгласно чл. 37, ал.2 от ЗДОИ. Доколкото се засяга правната сфера на трети лица надделяващият обществен интерес по смисъла на чл.31, ал.5 от ЗДОИ следва да бъде доказан, което в конкретния случай жалбоподателят не е сторил. В този смисъл Решение № 13264 от 24.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 15592/2011 г., V о Въпреки това с оглед легалното определение на надделяващ обществен интерес по §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, който визира, че такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Такъв би могло да се приеме, че е съществува с оглед съществуващата практика на Община Велико Търново да одобрява строителни книжа в разрез с обществения интерес, и без съобразяване с изискванията за опазване на архитектурното наследство без съответни съгласувателни процедури с НИИПК.

По отношение третия компонент за отказ от страна на административния орган ,че исканите документи не представляват носители на обществена информация, съдът намира, че е правно ирелевантен въпроса дали се иска конкретния материален носител на информацията или се иска описателно самата информация. В този смисъл са Решения № 13/9.3.2004г по адм. д. 38/2004г. на ВАС, №1165/1.2.2006г. по адм. д. 9728/2005г. на ВАС, № 8969/24.7.2008г. по адм.д. 6569/2008г. на ВАС и Решение № 2761/23.2.2001г. по адм.д. 13930/2010г. на ВАС.

По горните съображения съдът намира, че жалбата е основателна. Основателни се явяват възраженията на жалбоподателката за незаконосъобразност на решението за отказ от предоставяне на обществена информация.

Следва да бъде отменено процесното решение и преписката върната на административния орган с указания за изпълнение на искането за предоставяне на обществена информация, като се предостави частичен достъп с оглед заищта правата на трети лица, които са заявили изрично несъгласие.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173,ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд Велико Търново осми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д.Г.Н. ***, Решение от 1.11.2013г. на Кмета на Община В.Търново, с което е постановен отказ за предоставяне на обществена информация по нейно Заявление с рег.№ 94-ДД-1893/28.8.2013г. и уточнение с вх.№ 94-ДД-2259/7.10.2013г.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на административния орган за произнасяне по искането съобразно указанията на съда за ограничен достъп като

ОПРЕДЕЛЯ срок на административния орган за изпълнение на съдебното решение 1 (един) месец от датата на получаване преписката от съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Р България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: